

paikas nähinud, et Kåssö ja Seadusse pil-
kaja agga kõrtsis mees on — ja kust tul-
leb se ñnagi kaub, kui mitte välja, egga
sola, egga rauda ei olle?

Agga se jut pahhandas teiste meelt nen-
da, et üks nende seast omma nütqi temma
wastö silmi wiskas. Siiski jái ta omma
rahho sisse. Sest ta nomis neid armas-
tusse párrast, ja armastus ei sa vihha-
seks; andis sevárrast sedda mütqi tassase
waimoga taggasí, ei muud ütteldes, kui
sedda: minno hing peále ei lange teie wils-
letsus mitte, sest ma ollen üttelnud, mis mo-
südda andis üttelda. Táanno Jummasa-
le, et minno lastest ükski teie nous ei olle!
Läks nendest árra, ja keik naersid tedda
taffá, ning irvitased temma jutto iggas-
selhis.

Seddaméda wotsid siis nühud Urima tal-
lopoiad omma tahtmist mõda aiada — ei
ükski sedda piddades, mis nende lle Seá-
dusse alluseks sai raiatud. Ja sedda keik
teggid nemimad sepárrast, et nende Mois-

nikkud nende pálwe katsusid tösta. Sest,
birmo nähhes, ollid nemimad sannaakuikud,
ja se pöttis Moisawannemad, kes arwasid,
neid süddamest head ollerwad. Mitto ella-
tandki, kes wannadusse párrast jo tagga-
wend kurjast, hakkas ta méda kõrtsusi lad-
duma — Igga sannaakuulimatta ronnis, kui
karro wastö suit, talve-pessast wálja, ja
küttarlapfedki jáid nenda wastasseks, et se
agga mehheks arvati, kes keigekoerem olli.

Agga kui kauaks nisuggune seggadus
vois festa? Sest igga rahho-rikmisi peab
kohhe illema Mawallitsejale teáda antama:
Ja se läkkitas warsti wåe-hulga nende peá-
le. Ge lõppetas pea keik kangelast ja
úllemest. — Agga nühud tulli árravasta-
missee ford.

Sest nühud otsiti keik Bastased üles,
ja neid nuhheldi seddamöda kui nemimad
ennam eht wåhheminne suallused ollid. Ge
on: Neid pandi Liñnas üht sunrt honet eh-
hitama, ja kui se walmis olli, sunnisti neid
seál sees keigsuggu wabriki ja kauba asjo